

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob **torških, četrških**
in **sobotah**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— : : : 4.50
za pol leta . . . 6.— : : : 9.—
za vse leto . . . 12.— : : : 18.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbo
brez priložene naročnine se uprava ne
ozira.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.,
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifu v petiti; za
naslove s debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema **upravištvo** ulica Molino pic-
colo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase
je plačevati loco Trst. Odprte reklama-
cije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč.“

Volilnim možem V. kurije v Istri!

Poklicani ste, da dne 10. t. m. izvršite vzvišeno poslanstvo, ki Vam je je dalo slovensko-hrvatsko ljudstvo Istre, da namreč iz-
berete moža na Dunaj, katerega sta Vam priporočila naše politično društvo „Edinost“ in naš list in katerega ceni, spušta in ljubi v Istri
vse, kar je naše krvi in našega jezika, a to je naš dični **dr. Matko Laginja**, odvetnik v Pulju.

Volilni možje! Vašisoobčinarji, Vaši bratje in prijatelji so Vam dali v minolih dneh to poslanstvo, da je izvršite v njih imenu
po duši in pošteno. Vi niste več gospodarji se svojim glasom, isti pripada vsemu našemu narodu v Istri. Vi ne morete glasovati po svoji
volji za Petra ali Pavla, ampak le za onega, pod čigar imenom ste šli v volilno borbo, ki je na jeziku vsemu našemu ljudstvu, a ta je
dr. Matko Laginja.

Nikdo izmed Vas se ne sme izneveriti temu splošnemu glasu hrvatsko-slovenskega ljudstva Istre, ker bi drugače padlo nanj pro-
kletstvo naroda in zaslužil bi najsramotoje in najgroznejše ime, kakoršnega se more dati propalim stvarom: *izdajalca naroda!*

Vsakdo izmed Vas naj ide dne 10. t. m. na določeno mesto, vedrega čela in veselega lica ter čvrstim prepričanjem, da vrši vročo
željo in čisto voljo **185.000** Slovanov Istre. Oči vsega naroda so uprte v Vas, in ne daj Bog, da bi Vi kedaj morali povesti svoje oči
pred tem pogledom.

Na dan volitve bode na vseh volilnih okrajih dovoljno preskrbljeno za osebno varnost vsakogar in nikdo naj se ne plaši, da bi
se mu moglo pripetiti kako zlo.

Iz vsake vasi, iz vsake občine, iz vsakega okraja združite se že poprej, nego stopite na volilno mesto, in tu dajte vsi zložno,
kakor jeden mož, svoje glasove ljubljencu in izvoljencu

dru. Matku Laginji.

Volilo se bode na nastopnih mestih:

Volilni možje sodnih okrajev: Poreč, Motovun in Buje v **Poreču**;

Volilni možje sodnih okrajev: Koper, Piran, Buzet v **Kopru**.

Volilni možje sodnih okrajev: Pazin in Labinj v **Pazinu**.

Volilni možje sodnih okrajev: Pulj, Rovinj in Vodnjan v **Pulju**.

Volilni možje sodnih okrajev: Volosko in Podgrad na **Voloskem**.

Volilni možje sodnih okrajev: Krk in Čres v **Krku**

Volilni možje Velikega in Malega Lošinja v **Malem Lošinju**.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Zajedno je sedel na divan poleg Delobellea, zahteval, kakor ta, vrček in dve kupici, vtaknil
potem roki v žepa pri hlačah, uprl se košato s
hrbtom ob steno ter čakal. Prazni kupici, druga
poleg druge, namenjeni za jednega in istega od-
sotnika, sta imeli izzivajočo podobo.

A Rislerja ni. —

Molčeča pivca sta postajala nepotrpežljiva ter
se nemirno zibala na divanu, vedno nadejaje se,
da se jeden izmed njiju tega naveliča.

Naposled je slabovoljnost dobila duška, in
naravno je, da je moral sedaj trpeti ubogi Risler.

„Kako je to nespodobno, da moža v mojih
letih pusti toliko časa čakati!“ je prišel gospod
Chébe, ki je samo o takih prilikah na pomoč klical
svojo visoko starost.

„Res, zdi se mi, da naju ima za norca“, od-
govoril je gospod Delobelle.

In oni je nadaljeval:

„Gospod ima brčkone družbo pri mizi!“

„In kakšno družbo!“ . . . opomnil je z za-
ničljivim glasom sloveči Delobelle, v katerem so se
vzbudili bridki spomini.

„Toliko je gotovo“ je nadaljeval gosp. Chébe.
Primaknila sta se drug drugemu ter kramljala.
Oba sta imela mnogo na srci proti Rislerju in Si-
doniji. Zaupovala sta drug drugemu. Ta Risler je
vkljub dobrodušni vnanosti svoji prav za vendar
sebičnež, povišanec. Delala sta se norca iz njegove-
ga izrekovanja in navad njegovih ter jih nekaj tudi
oponašala. Potem sta govorila o njegovih domačih
razmerah, in najedenkrat zopet prijatelja, šepetala
sta si na uho zaupljivim smejanjem raznovrstne
tajnosti.

Gospod Chébe je šel jako daleč:

„Čuva naj se! Bil je tako neumen, da je
očeta in mater ločil od njiju otroka — ako se mu
kaj zgodi, ne bode smel ničesar očitati nama. Otroci
ki nima več pred očmi vzgleda svojih roditeljev
— saj umejete“ — —

„Gotovo.....gotovo“. . . je pritrdil Delobelle,
„posebno, ker je Sidonija postala zelo koketna.....
A kaj hočete? Zgodi se mu le to, kar zasluži.
Je-li treba, da mož v njegovih letih — — Tiho!
tukaj je.“

Risler je bil baš vstopil ter prihajal bliže,
znancem stiskaje roke na svoji poti preko klopi.

Jeden hip sta bila prijatelja nekako v za-
dregi. Risler se je opravičeval, kolikor se je dalo.
Zamudil se je bil doma, Sidonija je imela družbo.
— Delobelle je gospoda Chébea pod mizo sunil z
nogo — in med tem, ko je govoril, je opazoval
revež malo v zadregi kupici, ki sta ga čakali, ne
vedó, pred katero bi sedel.

Delobelle je bil velikodušen:

„Gospoda bi rada o nečem govorila — pro-
sim, ne dajte se motiti.“

In Rislerju namežikaje mu je šepnil na uho:

„Listine imam s sabo“.

„Listine?“ . . . je vprašal oni osupel.

„Da, proračune“. . . je dihal igralec.

Potem se je atisnil v kot, uporabljal je kar
največ narejene vzdržljivosti in skromnosti, ter je
jel znova prebirati pisanje, tiščé glavo v pesti, te
pa na ušesa.

Poleg njega sta kramljala onadva, od kraja
tiho, potem glasneje, kajti rezki, prošinjajoči organ
gospoda Chébea ni mogel dolgo ostati v ojnica
premagovanja. . . Za vruga, on še ni bil v tistih
letih, da bi se kje pokopal! . . . (Pride še.)

Shod volilcev V. kurije

dne 4. marca 1897.

Nikdar še ni bila telovadnica „Sokolova“ tako polna kakor minolega četrtka zvečer: tiščalo se je v njej nad tisoč ljudij iz vseh stanov, sosebno pa delavskega; to je najbolji dokaz, kako se naši delavci zanimajo za javno življenje. Čast njim! V tem zavedanju je jamstvo za našo bodočnost.

Zborovalce je pozdravil predsednik političnega društva „Edinost“. Rekel je, da je namen temu shodu le ta: da opozorimo volilce, kako jim je postopati, ako ne dobe o pravem času legitimacije in glasovnice; kako je priti v okoliš raznim zlorabam, katerih se poslužujejo nasprotniki; kako se je upreti nasilstvu in kako postopati na dan volitve. V ta namen naj vsakdo pove, ako je čul, videl ali opazil kaj posebnega! Po vprašanih in odgovorih dobe volilci najjasnejši pouk. Vskliknivi „živio naš kandidat Nabergoj!“ (dvorana se je stresla živio-klicev) je otvoril predsednik razpravo.

Andrej Pertot pravi, da še danes ni dobil glasovnice in legitimacije.

Dr. Rybář: Ne le vi, ampak veliko število drugih ni še dobilo teh volilnih dokumentov. Tudi jaz sem med istimi. Vsi tisti, ki ne dobe legitimacije do petka zvečer, naj gredo ponjo ali v soboto ali pa v nedeljo v oni lokal, kjer jim bode voliti. Dotični lokali so označeni v listu „Edinost“. Čas za to je do nedelje do 2. ure pop.

Mandič: Čujemo od mnogih strani, da so tudi inozemci dobili glasovnice. Inozemec nima nikdar volilne pravice. Prosim Vas torej, da o vsakem takem slučaju takoj obvestite pol. društvo „Edinost“.

Josip Štolfa opozarja, da ve za slučaje, ko so celo 18letni dečki dobili glasovnico. Ali je dovoljeno to? Tudi Luka Bajt ve za tak slučaj.

Mandič: Tudi to ni dovoljeno, kdor ni dovršil 24. leto, ta ne sme voliti.

Martin Godnik je sicer dobil glasovnico, toda njega ime je krivo zapisano. Stoji Anton namesto Martin. Kaj storiti?

Mandič: Ni drugega, nego da volite z glasovnico kakoršna je.

Andrej Vidmar pripoveduje, da je bil v lekarni pri sv. Jakobu. Lekarničar ga je izpraševal, kako misli voliti? Potem ga je nagovarjal, naj voli Hortisa. Prinese naj v nedeljo glasovnico, potem da se že „pogodita“. Isti lekarničar hodi tudi po hišah in moti ženske. Tako je bil n. pr. v stanovanju Via S. Marco št. 14 III. nadstr.

Mandič: Prosim, naznanite nam čim prej imena.

Svetko Martelanc opozarja, da našim volilcem se izdajajo tudi glasovnice brez pečata; dočim imajo vse druga pečat župana. To se očitno godi v ta namen, da bi potem uničili te naše glasovnice. V potrdilo rečenega je izročil govornik predsedniku jedno tako glasovnico. (Hrup in vrišč po dvorani.)

Mandič, vsprejemši to legitimacijo, je obljubil, da se store potrebni koraki.

Josip Pertot: Ker se dostavljajo tudi take glasovnice, na katerih je že napisano ime Hortis in je ves drugi prostor prečrtan, ali bi se smelo na drugo stran zapisati ime našega kandidata?

Mandič: Ne, tega ne storite! Rajši zahtevajte na dan volitve od komisarja drugo glasovnico. To morate dobiti.

Fran Godina: Ali se bode moglo zahtevati na volilni komisiji, da pritisnejo pečat na take glasovnice, ki so se dostavile brez pečata?

Mandič: Bolje je, da zahtevate kar drugo veljavno glasovnico.

Al. Štolfa pripoveduje, da magistratni slugi povprašujejo in poizvedujejo, h kateri stranki pripada ta ali oni? Tistim, ki so poznani kakor pristaši laške stranke, izročajo glasovnice, drugim pa ne.

Volčič povdarja, da sta dva njemu znana italijanska podanika dobila glasovnice, on, domačin pa ne. Znani so mu tudi slučaj, da gospodarji odjemljejo glasovnice svojim delavcem. Tudi takih brezvestnežev je, ki prodajajo glasovnice.

Mandič: Tu treba, da poveste imena. Namen temu nasilstvu je vsakako ta, da bi ali uničili glasovnice, ali pa da bi prisilili delavce, da

volijo po povelju gospodarjev. Ako jim ne vrnejo glasovnice, naj zahtevajo drugo od volilnega komisarja. Tudi

Goriup ve za jednega italijanskega podanika, ki je dobil glasovnico. Imenuje se Giuseppe Cadelli, in stanuje v ulici S. Giacomo in monte št. 4, I. nadstrepje.

Štolfa pravi, da so nekateri gospodarji prepovedali svojim delavcem, da ne smejo voliti.

Mandič: Tega ne mora prepovedati nikdo.

Goriup pravi, da je upravitelj neke hiše v Rojanu, dr. Mandel, pobral glasovnice in legitimacije od stanovnikov.

Dr. Pretner: Ako je to res, je kaznjivo. Glasovnica je le dotičnika last.

Volčič opozarja, da se celo v bolnici agituje pri bolnikih. Tako je zdravnik B. vprašal nekega bolnika, kako bode volil, in da je rekel: Rad vas bodem zdravil, ako boste volili Hortisa (!!!)

Dr. Rybář: Mnogi povprašujejo, kam jim bode iti voliti, ker ne vedo, kateremu mestnemu okraju pripadajo. Resnično povem, da tudi mi ne vemo tega o vsaki ulici. Tu ni druge poti, nego da poizveste to na policiji.

Dr. Gregorin: Opozarjam, da mnogi niso dobili legitimacije, ker so premenili stanovanje po 24. avgustu. Taki naj gredo vprašat na prejšnje stanovanje. Ako pa sploh niso dobili legitimacije, naj se prijavijo pri komisarju na dan volitve; če ne dosežejo drugega saj nikdo drugi ne bode zlorabljal njih glasovnice.

Andrejčič želi, da se natančno pove, kako treba napisati ime kandidata?

Mandič: Neizogibno potrebno je, da napišete: Ivan Nabergoj pok. Andreja.

Jeden volilcev, čigar imena nismo zabeležili, je povedal, da je dobil glasovnico italijanski podanik Franco Augusto, Via Molin a vento št. 20, II. nadstropje. Isti je šele meseca decembra prišel iz Rima, kjer je služil v vojaki. (Vrišč.)

Benčina ve za štiri italijanske podanike, ki so dobili glasovnice. Do kdaj je čas, da pol. društvu naznamimo imena tistih „volilcev“?

Mandič: Najdalje do sobote zvečer, ker v nedeljo prijavimo oblasti vse take slučaje.

Dr. Rybář: Mnogo smo slišali danes, kako agitujejo nasprotniki. Gnusno je gotovo to. Ali v tem je nekaj pouka tudi za nas. Priznati si moramo namreč, da brez dela ni zmage. Delati moramo vsi, ako hočemo, da zmaga naša ideja. Res je sicer, da je velika razlika med nami in njimi. Oni imajo v rokah ves aparat, vso moč in vso svobodo — za se! Oni imajo priliko, da se informujejo o vsem, da poizvedujejo o mišljenju volilcev; oni imajo priliko, da že v naprej zapisujejo ime njih kandidata. Oni imajo tudi denarja, in žal, da je tudi takih ljudi, ki prodajajo svoj glas. Oni delajo tudi se svojim uplivom, ker imajo velika podjetja v svojih rokah in — kapitaliste na svoji strani. Oni hočejo za vsako ceno vzdržati svoje nadvladje. Vsega tega aparata, takih sredstev, nimamo mi. Tem večja dolžnost nam je, da delamo tudi mi: vsakdo izmed nas bode agitator! Ne za plačilo, ampak iz navdušenja. Tako bomo imponirali ne le nasprotnikom, ampak tudi slavni vladi: ako pokažemo, da znamo delati vzlic vsem neugodnostim. Na dalje je priporočal govornik povzdignem glasom, da se vsi postavimo v službo našega principa, da vsi postanemo borilci za našo idejo. (Viharno ploskanje in glasoviti živio-klici.) Laških podanikov je v Trstu do 24.000. Veliko preveč jih je. (Krik po dvorani.) Ti jemljejo kruh izpred ust našim delavcem. Škodujejo posebno tudi s tem, ker delajo za vsako ceno, ker nižajo tako plačila. To je neznosna konkurenca. Le tako je moglo priti, da Italijani prihajajo v deželo, domačini pa odhajajo v Ameriko. (Vsklikanje ogorčenja.) Ali naj tako stranko podpiramo še mi?! To bi nas pogubilo. Torej tudi iz materialnih ozirov ne moremo glasovati za progressovskega kandidata. Prepričan sem, da ste vsi došli do tega spoznanja. Ali treba, da pojasnite stvar tudi drugim, ki niso tukaj. Vskliknimo torej: Živio naš kandidat Ivan Nabergoj! (Živio-klicev se je tresla vsa dvorana.)

Benčina želi vedeti, kako je postopati, ako kdo ponuja denar za glasovnico?

Mandič: Naznanite ga policiji, to je kaznjivo.

Volčič: Kaj pa je storiti z gospodarji, ki pritiskajo na delavce?

Mandič: To je nasilstvo. Sicer pa smo priredili posebne lističe s poukom, kako je postopati.

Samec pripoveduje, da to ni res da bi v plinarni prav silili delavce, ali agitacija je huda. Mnogi delavci se boje za svoj kruh. Kajti odpustiti jih utegnejo o prvi priliki, ki se ponudi.

I. Štolfa: Delavci naj se ne boje preveč.

Stanko Godina: Tudi jaz sem delavec in moram delati od zore do mraka. Niti k večerji nisem šel, da sem se mogel udeležiti tega shoda. Jaz pa se ne bojim nikogar in kličem: vsi za Nabergoja! Za sedaj ne moremo vsprejeti socialističnega programa. Nemcem in Italijanom je lahko. Drugače je z nami, ko niti potrebne šole nimamo. Še manje bi mogli glasovati za Hortisa ki bode delal za milijonarje. Naši glasovi se ne smejo cepiti. Zato vsi zložno na volišče.

Luka Seražin: Izpolnila se je naša želja, delavec je dobil volilno pravico. To je važna pravica. Ali s to pravico morate postopati modro, če ne pride, še slabše za nas. Ako vas bodo zastopali Italijani, bo slabše, ker oni so vedno le z go-spodo. Povejte to drugim, Zdaj, do ponedeljka so zlati trenotki; porabite jih modro. Poučujte nezavedne!

Svetko Martelanc meni, da bi se za ponedeljek morali ustanoviti agitacijski odbori za vse skupine.

Dr. Pretner: Čuli smo, kako delajo nasprotniki, ali je to pošteno? Ali naj trpimo, da je nad nami tuje gospodstvo? Nadejam se, da Hortis ne dobi mnogo slovenskih glasov. Več jih pa utegne dobiti socialist; to pa zato, ker nekateri naši menijo, da z Učekarjem utegnemo zmagati. Varajo se. Učekar ni znan po okolici, a tudi v mestu dobi malo glasov. Sicer pa ti tržaski socialisti niti niso socialisti. Ako bi bili pravi demokratje, bili bi pravični nasproti nam. Ali oni nas zaničujejo. Oni naši torej, ki mislijo na zmago socialist, so na krivi poti, ker gladijo pot zmagi progressovca. Ako ne nastopimo zložno, bomo trpeli le mi. Med vsemi kandidati je najboljši Nabergoj tudi naš stališča delavca. On se je izjavil za splošno volilno pravico in bode tudi deloval za to. Podirajte torej napačne nazore! Danes ste pokazali, kako se zanimате. Istotako zanimanje pokažite tudi na dan volitve! Pokažite, da ste zdrli močje, da znate soditi, kje je vaša korist. (Pohvala.)

Mandič: Ker se ni nikdo več oglasil za besedo, devolite mi, da spregovorim jaz še par besed. V ponedeljek bomo trebali delavcev, agitatorjev na vseh sekcijah. Kdor izmed vas bi se hotel žrtvovati, naj se prijavi odboru političnega društva „Edinost“! Opozarjam vas še na slovenske peke. Ti so baje vsi za Učekarja. Poskusite, da jih prepričate, da ni nobene nade, da bi zmagal Učekar. Vemo, da vam je težko žrtvovati jeden dan, ali glejte, kako požrtvovalni so vaši bratje drugod. Vsi moramo biti agitatorji. Ako vsakdo, kolikor nas je tukaj, pridobi par volilcev, zberemo že lepo število. Vsakemu je dolžnost delati z vsemi svojimi silami. Še na nekaj vas moram opozoriti. Nikdo naj ne vrže proč svoje legitimacije, ko je oddal svoj glas, ampak naj jo spravi dobro, ker jo bode potreboval za slučaj ožje volitve.

Hvala vam prisrčna na toli ogromni udeležbi. Vskliknimo še enkrat v bratski slogi: Živio naš kandidat Ivan Nabergoj!! In iz tisoč grl je zaorilo: živio Nabergoj!

Shod je bil završen, po številu udeležencev največja shod, kolikor jih je priredilo pol. društvo „Edinost“ v zaprtih prostorih.

Volilni shodi za V. kurijo v III. okraju.

Danes v soboto ob 8. uri zvečer bode shod volilcev v „Narodnem domu“ pri sv. Ivanu.

Jutri, v nedeljo pa bodo nastopni shodi:

Ob 2. uri popoldne pri Štefanu na Konknelu.

— Ob 6. uri popoldne v Kolonji pri Matevžu. — Ob 2. uri popoldne v društvu na Vrdeli. — Ob 7. uri zvečer na Frdeniču.

Shode sklicuje deželni poslanec Ivan Marija Vatovec.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 5. marca 1897.

Državnozbornske volitve. Shod meščanov je bil predsinočnem v borzni dvorani. Na shodu sta govorila bivša poslanca Burgstaller in Rafael Luzzatto. Moža nam ugajata, ker sta še ob zadnji uri pri tako dobrem humorju. Kajti le pojav dobre volje je, ako izjavljata ob sedanjih okolištinah, da sta pripravljena zopet vsprejeti mandat. Kar sta govorila sicer, ostani pokrito; kdo bi hotel pisati resne recenzije o — labudovi pesmi; kdo bi se hotel drgniti ob ljudi, ki se poslavljajo?! — Nekoliko bolj nas zanima govor „konservativca“ prof. Vierthalerja, ki je rekel, da je le zato umaknil kandidaturu, da se izogne strašni sumnji, da bi bil on v kaki zvezi s Slovenci. Nemška in italijanska središča imajo ukupnega sovražnika in to so seveda — Slovenci. Kakor Nemeč ne bi nikdar pomagal poslednjim, zato ga je do dna duše zadelo obdolženje, da je hotel pomagati Slovincem.

Tako je govoril mož, ki je tip tržaških „konservativcev“. Zabeleženo bodi to, da se nam ne poreče danes ali jutri, da smo mi Slovenci krivi, da ne more priti do zveze vseh resnično konservativnih življenj. — Od mož, uradnikov, ki so bili na shodu, se nam poroča sicer še druga verzija izjave Vierthalerjeve, ali ta je tako grozna, naravnost neverjetna iz ust c. kr. profesorja, da moramo počakati še podrobnjšega poročila. In ako je resnična, potem bode na naših voditeljih, da store svojo dolžnost tudi nasproti g. Vierthalerju.

Volilna borba za IV. in V. kurijo v Istri je završena. Zmaga v IV. kuriji v obeh volilnih skupinah Istre je zagotovljena naši stranki. Naše ljudstvo se je držalo junaški nasproti vsemu nasilstvu in vsem zvijačam nasprotnikov. Tudi te volitve so dokazale, kako se po Istri širi in krepi narodna zavest Hrvatov in Slovencev. Čast temu ljudstvu in njega voditeljem!

V peti kuriji pa nismo mogli priti do večine, ker nam je nečuvstvo nasilstvo vzelo deset naših sekcij. Nasilstva a la Labinj so vnebovpijoča in so kričeč vzgled, kako se delajo volitve v sekcijah, kjer so dokazana nasilstva ter da se na ta način izogne debatam v državnem zboru, ki pač ne bode laskava slika naših razmer. Građiva imamo nabranega toliko, da bode zloglasna izvolitev Vergottinijeva, pred 6 leti, prava igrača v primeri s tem, kar se je dogajalo sedaj o volitvah za V. kurijo. Nezakonitosti so bile tolike, da se je bilo bati najhujšega od strani do skrajnosti ogorčenega ljudstva. Da ni prišlo do krvavih izgredov, zahvaliti je pomirjujočemu vplivu voditeljev in — bajenotom vojakov in orožnikov.

Ker pa niso izključena iznenadjenja, pozivljajo se naši volilni možje, da vsi do zadnjega pridejo na volišče; mi moramo postaviti na volišče vse svoje volilne može že zato, ker stvar pride pred strogo sodbo verifikacijskega odseka v parlamentu in se danes ne more vedeti, kako bode isti štel in pošteval glasove. Na Dunaju še le bode izrečena zadnja beseda, a ta bode značila črni petek za nasilnike. In menda, menda so se že nasprotniki sami jeli sramovati svojih činov in obhaja jih menda bojazen pred stvarmi, ki imajo priti. Mi vsaj si ne moremo drugače tolmačiti potrtega molčanja sicer vsikdar kričavega „Piccola“ vzlic vsem njih „zmagam“. Nikjer ni čuti običajnih fanfar in poznanega huronskega kričanja. In gospoda imajo res obilo razloga molčati in — sramovati se. Kajti to jim bode zadnji usodni udarec, ako bode moral tudi g. Bartoli iti pot gosp. Vergottinija. Vsaka krivica se maščuje na svetu, in tudi krivice laške gospode se bodo maščevale grozno na njih samih. A mi vsklikamo po vsej pravici, da faktično izvoljeni poslanec V. kurije v Istri je le naš dr. Matko Laginja!

Položaj na Kreti. Grški nasprotno postopanje velesil dovelo je takó daleč, da lahko kar čez noč pričae krvava vojna. To bode zasluga „miroljubne“ Evrope, in pa nje bistrumnih diplomatov, ki so v svoji okornosti izbrali izmed vseh sredstev za rešitev krečanskega vprašanja — najokorniške. Grška se noče udati zahtevi velesil, da naj umakne svoje brodomje in vojake s Krete, kajti tega ji ne dopuščata ne narodni ponos, niti — kristijanska vest. Grška vlada sicer ni še odgovorila, toda glasom zasebnih in službenih poročil zgodi

se to v kratkem in sicer bode odgovor — za vrnitev zahtevanja velesil.

Dotična poročila se glase: Atene. Danes zjutraj (4.) je bil ministerski svet, v katerem se je razpravljalo o odgovoru, ki naj ga da grška vlada na skupno spomenico velesil. Govori se, da je ministerski svet sklenil odgovoriti se sledečo izjavo: Ako bi Grška umaknila svoje vojake, utegnilo bi to provzročiti nova klanja na Kreti in pa resne nereda v grškem kraljestvu samem. Kljub vsemu spoštovanju, ki je goji nasproti velesilam, ne more Grška umakniti svoje vojske s Krete.

Grški kralj je brzojavnim potom ukazal princu Juriju in vsem grškim poveljnikom na Kreti, da ne smejo ostaviti svojega mesta. — V Atenah se marljivo nadaljujejo priprave za vojno. Utrdbe, ki ščitijo uhod v pirejski zaliv, se oborožujejo in gradijo se nove baterije.

Te vznemirjujoče vesti popolnoma potrjuje poročilo korespondenčnega urada. Le-ta javlja: Atene Zagotavlja se službeno, da bode odgovor grške vlade na spomenico velesil zanikovalen in da ista obrazloži vzroke, ki ji ne dopuščajo, da pozove svojo vojsko domov in da privoli v avtonomijo Krete. — Pozneje se sklone pozvati pod orožje rezervo iz letnikov 1890., 1889. in 1888., a prej bode mobilizovana vsa redna vojska.

Evropska diplomacija je torej, kakor vse kaže, spravila krečansko vprašanje v skrajno kritičen položaj!

Različne vesti.

Pazite volilci V. kurije! Doznali smo iz gotovega vira, da so progressovska gospoda sklenili, uničiti vse one glasovnice za Nabergoja, na katerih ne bode napisano tudi očetovstvo kandidata. Zato opozarjamo volilce, da natančno napišejo na glasovnice: **IVAN NABERGOJ pok. ANDREJA.**

Izvedeli smo tudi ravnokar, da polovica glasovnic, razdeljenih po okolici, nimajo uradnega pečata. To je grd maneuver, zasnovan v ta namen, da bi ostale glasovnice neveljavne. Vsi oni torej, ki so dobili glasovnice brez pečata, naj zahtevajo dan volitve od komisarja drugo glasovnico s pečatom, in na to naj potem zapišejo ime našega kandidata.

Državnozbornske volitve v V. (splošni) kuriji. Mestni magistrat tržaški objavlja: Z obzirom na namestništveni naredbi od 22. januarja in 28. februarja t. l., s katero poslednjo so bili oznaceni dnevi, ure in kraji volitev splošnega volilnega razreda (V. kurije), in v smislu določeb §. 27, odst. 5. in 6. zakona 19. junija 1896. št. 169, objavlja se, da *legitimacijski listek zajedno z volilnim listkom* **debi sleherni volilec pravočasno dostavljen na svoj dom.** Oni volilci pa, ki iz katerega koli vzroka ne bi dobili dostavljenih volilnih papirjev najkasneje do 48 ur pred dnevom volitve, morejo jih na podlagi kojega dokumenta, ki dokazuje identiteto njih osebe, osebno reklamovati in sicer v soboto dne 6. in v nedeljo 7. marca t. l. od 8. ure predpoludne do 2. popoldne pri v to delegovanih komisarijih v teh-le krajih:

A V okolici: I. Volilci, stanujoči v Skednju, Sv. Mar. Magd. Gornji in Spodnji ter Gornji Kjarboli v ljudski šoli v Skednju;

II. volilci iz Rocola, Kjadina, Katinare in Lonjera v šoli na dvorcu Revoltella;

III. volilci iz Vrdele, Kolonje in Škorklje v šoli na Vrdeli;

IV. volilci z Grete, iz Barkovelj in Rojana v Rojanu;

V. volilci z Opčin, iz Bazovice, Gropade, Trebč, Padriča in Ban v šoli v Trebčah;

VI. volilci s Proseka, Kontovelja in iz sv. Križa v šoli na Proseku.

B V mestu: I. volilci, stanujoči v I. okraju mesta (Sv. Vid) v občinski telovadnici v ulici della Valle;

II. volilci, stanujoči v II. okraju (staro mesto) v šoli v starem mestu;

III. volilci, stanujoči v III. okr. (novo mesto) v telovadnici šole v novem mestu;

IV. volilci, stanujoči v IV. okraju (Barriera nuova) v ljudski šoli v ulici Giotto;

V. volilci, stanujoči v V. okraju (Barriera vecchia) v šoli v ulici Ferriera;

VI. volilci, stanujoči v VI. okr. (Sv. Jakob), v ljudski šoli v novi Reni;

VII. volilci, stanujoči v VIII. okr. (Farneto) v šoli v ulici Donadoni in

VIII. volilci, stanujoči v IX. in X. okraju (sv. Ivan in Rojan) v šoli v ulici Kandler.

Volilci se opozarjajo, da so se naslovi za do-stavljanje volilnih papirjev vzeli na podlagi popis-nih pol od 24. avgusta 1896.

Če kdo morda ne ve, h kateremu okraju pri-pada, lahko izve iz Schimpfove guide ali pa v na-šem uredništvu.

Osebnost. Nj. c. in kr. Visokost na d-vojvoda Karol Štefan se je odpeljal več-raj iz Trsta v Pulj.

Seja centralnega volilnega odbora bode jutri v nedeljo, dne 7. t. m. ob 10. uri zjutraj v prostori-h „Delalskega podp. društva“ (Via Molin piccolo št. 1). Vabljeni so v to sejo vsi člani centralnega volilnega odbora in vsi rodoljubi mesta tržaškega in okolice. Posvetovalo se bode o postopanju o predstojeci volitvi za V. kurijo ter dajalo zadnja navodila. Rodoljubi, nikar ne zamudite!

Delavci! Čuje se, da vam delodajalci žugajo z odpuščanjem z dela, ako ne izpolnite svojih gla-sovnic za volitev 8. marca t. l. imenom progres-sovega kandidata.

To počenjanje je kaznjivo kakor hudodelstvo javnega nasilstva.

Naznanite torej vsakega takega gospodarja policijski oblasti.

Ako so vam gospodarji ali kdo drugi izpol-nili samostalno vaše glasovnice, z imenom nelju-bega vam kandidata, prečrtajte tako ime; ter napi-šite spodaj ime: **IVAN NABERGOJ pok. ANDREJA.**

Sicer pa vam izda na zahtev volilni komisar v volilnem prostoru novo glasovnico.

Centralni volilni odbor.

Bračo Dalmatinci! Svi oni, koji su navršili 24 godine i koji se nahode u Treštu s ovu stranu 6 misecih, biraju u dojdudi ponediljak (dne 8 te-kućega miseca) jednoga deputata za Beč. Talijani, ili, kako bismo mi rekli, Tolomaši, misle birati nikoga Atilija Hortisa. Drugi pako, koji neče da jim se zua ni za kuću ni za kućišće, kažu da će glasovat za nikoga Učekar. Koga ćemo mi? Na ovi upit svaki će sigurno od Vas odgovoriti: A koga bi drugoga, po Bogu brate! nego list naše gore, čovika od našega roda i plemena! Naši smo; valja za našega pa bilo i na kraj sveta. A koji je taj? Braća naša Slovenci vode nam ga u svatove. To je: **Ivan Nabergoj pok. Andrije.** Vesela mu majka! On je slovenskoga roda i plemena, te-žaške ruke i čovik od oka, koji zna za jade i nevolje svih onih koji u znoju lica svoga dobivaju svagdanji kruh. U kolo dakle naši! Zaigramo naše ko'lo i nezaboravimo crljene kape pod kojom se dičimo i kočimo! Nedajmo da kapa služi kle-buku! Ima nas dosta hvala Bogu! Samo složno! Svi za jednoga a jedan za sve! Svaki dakle ko je naš, koga je dalmatinka rodila i crljenom kapom okitila, neka se u dojdudi ponediljak nadje na-okupu da glasuje za Ivana Nabergoja p Andrije, koga danam Bog požiwe! Ko je na-vršio 24 godine i ko stanuje u Treštu s ovu stranu 6 misecih a nije dobio poziv za glasovanje ili želi da mu se što raztumači, neka se prijavi kod štam-parija Dolenc (Piazza Caserma) u nedilju od 8 do poldne. U štampariji Dolenc naći će jednoga brata dalmatinca koji će mu ići na ruku.

Dalmatinska četa.

O volitvi v IV. okraju nam pišejo: Ker ste dobili iz drugih okrajev kratko poročilo o volitveni borbi, dovolite, da Vam tudi jaz napišem par be-sedi o oni iz našega okraja.

V nedeljo že na vse zgodaj videli smo zbrane generale cikorijske v Pertotovi žganjeriji na Greti. General Kine in njegov adjutant Bivudo ter ves štab polirjev napeli so že na cesti svoje mreže ter lovili nezavedne volilce. No, ni se jim posrečilo, vloviti jih mnogo.

Tudi pod rojanskimi oboki je postavila ciko-rija svojo vedeto in pravijo celo, da je ta cikorijska družba plačevala glasove po dva do pet gold. Ko se je pa pokazalo par naših mož na ono me-mesto, zginila je cikorijska vedeta kakor kafra. Okolo 10 ure primarširala je vsa gretarska cikorijska z raznimi adjutanti in gene ali, ali bila je zelo poparjena. Pred volilnim lokalom stali so naši mo-žje, cvet IV. okraja, vsi imovitejši, vsi pametni, trezni in inteligentni možje, na njihovi strani pa je bilo par zapeljanih in podkupljenih kukavic.

Komaj smo čakali poludne. Barkovljani, ki so bili častno zastopani, in ki so se največ zanimali za srečen izid volitve, ki so nastopili skoro jedno-glasno za našega kandidata, čakali so na izid vo-

— Tiskarna Dolenc v Trstu.